

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 2 juli 2010 in zaak nr. 08/3925 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (lees: de minister van Justitie).

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 februari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2010 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hoger beroepsschrift is aangehecht.

De minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. In grief 2 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, zakelijk weergegeven, geen reëel risico bestaat dat de vreemdeling bij terugkeer wordt onderworpen aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), nu bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 30 augustus 2004, in zaak nr. 02/95040, in een eerdere procedure is komen vast te staan dat de gestelde problemen van de vreemdeling weliswaar geloofwaardig zijn bevonden, maar dat deze problemen niet zijn te herleiden tot gronden van vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag. De rechtbank heeft daarmee miskend dat dit niet betekent dat ook geen reëel risico bestaat op schending van artikel 3 van het EVRM, nu dit op andere wijze moet worden beoordeeld, aldus de vreemdeling.

1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 17 februari 2004 in zaak nr. 200308785/1; JV 2004/169), is ook indien geen sprake is van vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag, niet uitgesloten dat schending van artikel 3 van het EVRM zich voordoet. De grief is derhalve terecht voorgedragen, maar leidt, gelet op het hierna volgende, niet tot het daarmee beoogde doel.

2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen

besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1; www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

2.1. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.2. De vreemdeling heeft eerder op 7 augustus 2002 een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 26 november 2002 is deze aanvraag afgewezen. Het besluit van 1 februari 2008, waarbij de thans aan de orde zijnde aanvraag van 27 december 2007 is afgewezen, is van gelijke strekking als dat van 7 augustus 2002, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.3. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraken van 8 oktober 2007 in zaak nr. 200704465/1 en 7 april 2010 in zaak nr. 200902935/1/V3; www.raadvanstate.nl), is geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor onder 2.1. bedoeld, indien de authenticiteit van de stukken waarmee de desbetreffende vreemdeling de door hem gestelde nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden wil aantonen niet is vastgesteld. Zoals volgt uit voormelde jurisprudentie van de Afdeling ligt het op de weg van de vreemdeling de authenticiteit van het aan zijn opvolgende aanvraag ten grondslag gelegde document aan te tonen. De minister kan de vreemdeling daarbij tegemoet komen door zelf de authenticiteit van de documenten te laten beoordelen, zonder daarmee echter afbreuk te doen aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling. Als de authenticiteit van zodanige stukken niet in de bestuurlijke fase is komen vast te staan, is het aan de vreemdeling dit in beroep alsnog aan te tonen.

2.4. Vooropgesteld wordt dat in het algemeen ambtsbericht over Afghanistan van 31 januari 2007 wordt vermeld dat, kort gezegd, corruptie bij het verkrijgen van documenten wijdverbreid is en dat documenten in de praktijk niet op reguliere wijze kunnen worden verkregen. De door de vreemdeling aan zijn aanvraag van 27 december 2007 ten grondslag gelegde brieven van een politiecommissaris van de provincie Nangarhar en de 'National Commission of Human Rights of Afghanistan' zijn ongedateerd en de naam van de opstellers ontbreekt.

Ook bevreemdt het dat de politie van Nagarhar, die de vreemdeling

naar eigen zeggen vijandig gezind zou zijn, bereid zou zijn geweest een verklaring op te stellen en valt niet in te zien dat een nationale mensenrechtencommissie een verklaring over een familievete zou opstellen.

Uit de door de vreemdeling overgelegde eigendomsakte van een stuk grond kan, zelfs indien van de authenticiteit van dit document zou worden uitgegaan, niet worden afgeleid dat de vreemdeling bij terugkeer vervolging, dan wel schending van artikel 3 van het EVRM heeft te vrezen. Derhalve is geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als hiervoor onder 2.1. bedoeld.

2.5. Daargelaten de vraag of de in beroep overgelegde documenten afkomstig zijn uit objectieve bron, is de authenticiteit van deze documenten evenmin vast komen te staan. Ook in dit verband wordt verwezen naar het hiervoor overwogene omtrent het gestelde in het ambtsbericht van 31 januari 2007. Derhalve bestaat geen grond om deze documenten bij de beoordeling van het beroep te betrekken.

Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen en zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangetoond dat het hier gaat om een geval als omschreven in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van het besluit van 1 februari 2008 geen plaats.

3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

4. Voor een proceskostenvergoeding bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

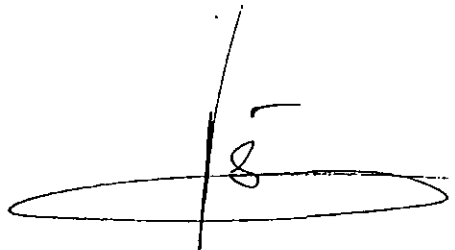
w.g. Van der Winden
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 september 2012

348-613.

Verzonden: 7 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser